

Anika Pahor, SIQHA Youth All Around Champion 2024

Besedilo: Tamara Ferme, mag. inž. zoot.

Foto: Anita Pahor

»Vztrajnost se slej ko prej obrestuje«

Anika Pahor je uspešna mlada tekmovalka v westernskih disciplinah. Je dekle, ki jo odlikujeta vztrajnost in močna želja po pridobivanju novega znanja. Njen napredek v zadnjih letih se odraža v kvalitetno odjahanih tekmovalnih vzorcih in v pristnem odnosu, ki ga gradi s svojim Boombyjem. Njuna zbirka rozet vztrajno raste, kljub temu pa Anika ostaja na trdnih tleh in strmi k napredku na vsaki tekmi.

Anika in Boomby sta tudi aktualna SIQHA prvaka med mladimi jahači (SIQHA All Around Youth Champion).

Anika in Boomby sta postala SIQHA All Around Youth Champion 2024. (Foto: Lucija Mele)

Tekmovanja v westernskih disciplinah so v Sloveniji v zadnjih dveh letih v hitrem razvoju. Ob tem pa se v ozadju in na tekmovanjih kalijo nadobudni mladi jahači, ki stremijo k lastnemu napredku in tudi k napredku westerna v Sloveniji. Ena bolj opaznih mladih jahačic na SIQHA tekmovanjih je v zadnjih letih zagotovo Anika Pahor, ki je v sezoni 2024 s konjem, s katerim sta skupaj rasla, osvojila naslov skupne SIQHA prvakinje v Youth kategoriji. Anika je z živalmi povezana že od ranega otroštva. Sprva se je s psi udeleževala agility tekmovanj, kmalu pa so jo konji popolnoma zasedli. Na njihovem Blue Rose Ranchu imajo štiri konje ameriških pasem in dva border collija. Anika trenutno uspešno tekmuje s konjem Last Bombastic, doma pa pripravlja na tekmovanja še žrebico pasme ameriški paint konj njihove lastne vzreje. Anikin cilj je nadaljevati življenje in delo s konji na njihovem ranču. Želi izpolniti svoje znanje o konjih in na področju westernskega jahanja ter to v prihodnosti prenašati na ostale. Hkrati pa nam Anika svetuje, naj v težkih trenutkih ne obupamo, saj se vztrajnost slej ko prej obrestuje.

Naj vas najprej vprašamo, kdo ste? Kako bi se opisali?

»Sem Anika, stara sem 17 let in obiskujem tretji letnik gimnazije v Ajdovščini. Moje življenje je že od malega povezano z živalmi.«

So konji vaša prva živalska ljubezen ali vas spremljajo tudi kakšne druge živali?

»Poleg konj, ki so seveda moja največja ljubezen, imam doma še pse pasme border collie – dve psički, Page in Lou, šest mačk, hišnega kunca in dve kozi. Vsi ti so naši ljubljenci. Preden sem imela konje, sem se posvečala psom. Imeli smo kar štiri border collieje, s katerimi smo dosegali dobre rezultate na mednarodnih razstavah (jaz v Junior Handlingu), trenirali smo poslušnost in agility. S psičko Tesso sem bila kot del slovenske reprezentance ena najmlajših udeleženk na Evropskem mladinskem prvenstvu za agility v Luxemburgu.«

Kdaj in kje ste se začeli navduševati nad konji? Kdo vas je popeljal v svet konjeništvaja? Kje ste imeli prvi stik s konji?

»Verjetno imam navdušenje do konj kar v genih, saj je moja mama navdušena nad njimi že od malega. Jaz sem se s konji srečala tako, da sem spremljala svojo starejšo sestro na ure jahanja in potem začela »težiti«, da bi jahala tudi jaz. Ker sem bila stara komaj štiri leta, so me starši vozili najprej na Brje, kjer sem pri Kristini Naglost prvič sedla na »Pikota«. Od tu ni bilo več poti nazaj, saj se je navdušenje samo še stopnjevalo.«

Kje ste se učili jahanja? Ali ste se učili tudi klasičnega angleškega jahanja?

»Svoje znanje sem najprej pridobivala z angleškim jahanjem pri inštruktorici Karmen Kompara (sedaj Simčič). Ko sem se začela navduševati nad jahanjem, je mama namreč želela, da začnem graditi na sedišču in držji. Na jahanje me je vozila na Prestranek in pogosto so bile te ure kar garanje. Inštruktorica je zahtevala disciplino in ni popuščala. Prav njej se lahko zahvalim,

Anika in Boomby med sliding stopom (Foto: Lucija Mele)

da sem zgradila osnove, s pomočjo katerih sem lahko pozneje dosegla tudi dobre rezultate.«

Ste že od nekdaj vedeli, da želite tekmovati v westernskih disciplinah ali ste se spogledovali tudi s kakšnimi drugimi zvrstmi jahanja in disciplinami?

»Ko sem začela z angleškim jahanjem, me je poleg dresure zelo privlačilo preskakovanje ovir in sem to tudi poizkusila. Po drugi strani pa so me navdušile stare mamine fotografije z westernskih treningov v Italiji in zelo me je mikalo, da bi to počela tudi jaz. Mislim, da je odločitev padla, ko smo imeli za našega kastrata v najemu boks pri gospodu Juriju Lozeju, ki mi je omogočil, da sem lahko jahala njegovo quarter horse kobilco Lejo. Takrat sem vedela, da se bo moja pot obrnila v westernsko smer. Seveda imam za seboj tudi nekaj spretnostnih tekem in kar nekaj osvojenih pokalov. Nekatere sem osvojila z Lejo, nekaj pa z mojo paint kobilco SG Diamonds Blue. Prav z Blue sem se udeležila tudi prvega westernskega tekmovanja na Ranču Bloke.«

Glede na to da ste mladoletni, ste odvisni od podpore staršev. Ste se vi od njih naužili ljubezni do konj ali oni preko vas?

Kako vas spodbujajo na vaši poti in kako so sprejeli vaš uspeh?

»Ko smo se odločili za konje in svoj ranč, smo se nekako vsi zavestno spustili v nov način življenja. Ne vem sicer, kako se je kdo pri nas okužil s to ljubeznijo, ampak mislim, da je glavni krivec mama. Družina me podpira, brez tega seveda ne bi šlo. Veselijo se za vsak moj uspeh in mi stojijo ob strani tudi takrat, ko potrebujem tolažbo ali mogoče vzpodbudo.«

Konja, s katerim tekmuje, ste kupili mladega in ga izšolali do zavidljivega nivoja, ki vas je pripeljal do naslova Youth All Around Champion. Nam lahko poveste več o njem in kako je potekala vajina pot?

»Ja, moj Boomby me je popeljal do naslova Youth All Around Champion. Last Boombastic (Boomby) je konj, ki ga je vzredila Barbara Boben – je potomec njenega žrebca Las Speedyja in kobile LM Misty Lee. V Kočevski Reki sta ga ujahala Gal Grahelj in Aljaž Urbiha. Potem pa se je pričela najina pot, ki je imela svoje vzpone in padce. Na prvih tekmah se je moj konj obnašal svojemu imenu primerno. Bil je tempirana, težko obvladljiva bombica. In takrat mi je bilo včasih hudo, ko sem opazovala vse druge pridne konjičke ter njihove ponosne lastnike. Priznam, da bi kmalu obupala, vendar sem vedela, da ima Boomby veliko srce in da ga za nič na svetu

ne bom oddala. Zato sem vztrajala tudi takrat, ko sem bila za druge mogoče čudna. Trmasto sem trenirala in to se mi je potem tudi obrestovalo. Potrpežljivost je bila poplačana. Preko vseh teh treningov in sodelovanja sva z Boombyjem končno našla svoj skupni jezik. Ponosna sem nanj.«

Konje imate doma. Kakšnih pasem so? Jahate tudi druge? Se ukvarjate tudi z vzrejo? Kakšne so vaše naloge doma okrog konj in kdo vam največ pomaga?

»Doma imam štiri konje; dva kastrata pasme ameriški quarter konj (Last Boombastic, Pop Skipper Dan) ter kobilco in žrebico pasme ameriški paint konj (SG Diamonds Blue in Chic Blue Montana). Z vzrejo se v tem trenutku ne ukvarjamo, smo pa paint kobilco enkrat pripustili z namenom, da si obdržimo potomca oz. žrebico, ki jo imamo. Pri oskrbi konj mi pomagata starša in njima gre zahvala, da imam lahko te lepotce na svojem ranču. Prosti čas preživim s konji, hkrati pa se trudim tudi, da imam lep uspeh v šoli. Vsaj trikrat tedensko treniram.«

Anika in Boomby med nastopom v ranch ridingu (Foto: Mateja Vesel)

Anika in Pop Skipper Dan ob osvojitvi drugega mesta (Foto: arhiv SIQHA)

Podelitev zahval na rejski razstavi (Foto: arhiv SIQHA)

Tako kot večino slovenskih jahačev westerna je tudi vas pot peljala preko Ranča Bloke. Kakšno vlogo igra na vaši poti?

»Ranč Bloke igra zelo pomembno vlogo pri mojem delu s konji. Na horsmanship kliniki sem spoznala odličnega trenerja Jureta Ponikvarja. Njegov pristop, nesebično podajanje znanja in pomoč pri vzpostavljanju odnosa do konja so mi bili zelo všeč in prosila sem ga, če bi me lahko treniral. Od takrat pa do danes je on tisti, na katerega se obrnem za trening, nasvet ter mi stoji ob strani na moji poti v konjeniškem svetu.«

Kje vse ste pridobivali znanje? Kdo so bili vaši učitelji in mentorji? Je kateri izmed konj bistveno vplival na vas ali na razvoj vaše kariere?

»Od westernskih mentorjev in učiteljev bi poleg Jureta Ponikvarja omenila Gala Grahlja, Aljaža Urbiho ter Marca Veccitija. Vsak izmed njih je prispeval svoj del v moj

mozaik konjeništvu. Poleg treningov pri omenjenih trenerjih sem znanje pridobivala tudi na klinikah, ki so bile organizirane s strani SIQHA; velik vpliv name so imeli Ryan Cottingim, Amanda Gately in Jake Hartman. Tudi

Anika in Boomby med nastopom v ranch ridingu (Foto: Mateja Vesel)

»To priložnosti bi izkoristila za zahvalo vsem, ki sem jih omenila v intervjuju, saj so bili prav vsi pomembni na moji poti do uspeha. Še posebej hvala staršem in sestri Tari za vso podporo! Hvala pa tudi vsem tistim, ki ste še kako pomemben del moje ekipe: Veterini Vipava, podkovskemu mojstru Luki Pintarju ter Nutribiovetu. In še enkrat – hvala Jure Ponikvar!« Anika Pahor

zadnja obiskana klinika s Pierrom Quelletom mi je preko individualnih in skupinskih treningov ponudila veliko novih smernic za izboljšanje mojega odnosa s konjem. <<

Imate med lastnimi konji še kakšnega aduta za tekmovanja ali rejo v prihodnje?

>>Poleg Last Boombastica na tekmovanja pripravljam tudi paint žrebico Chic Blue Montano. Če je to skriti adut, pa bomo še videli ...<<

Ali imate kakšen določen cilj v konjeništvu, ki ga želite doseči?

>>Moj cilj je živeti s konji ... Ker je tu prisotna ljubezen do konj, je sam šport, kot tudi jahanje, zame smiselno le do takrat, ko sta konj in jahač v harmoniji, kjer sodelujeta in sta si enakovredna. Ko se začne ta harmonija rušiti, se ljubezen konča. Kot za vse, je tudi tukaj potrebno imeti svojo mejo in občutek za živo bitje. <<

Kje pa se vidite čez nekaj let? Kaj si želite v življenju? Kakšna poklicna pot vas zanima?

>>V bodoče želim imeti Blue Rose Ranch še naprej, z nekaj konji. Veselilo bi me vsako delo, ki je povezano z nji-

mi. Predvsem si želim pridobiti še veliko znanja v zvezi s konji, z westernskim jahanjem in to znanje prenašati na ostale. Mislim, da je zelo pomembno, da vsem tistim, ki stopajo na pot konjeništvu, privzgojimo čut do lepega ravnanja s konji.

Sem tudi v času, ko razmišljam o svoji karierni poti in ko se bom morala odločiti za poklic. V tem trenutku se najbolj nagibam k študiju veterine ...<<

Bi nam za konec morda zaupali kakšno misel za spodbudo ali kakršen koli nasvet za vse, ki se ukvarjamo s konji?

>>Moje sporočilo vsem, ki se ukvarjajo s konji, je: najprej prisluhnite svojemu konju, obravnavajte ga kot svojega partnerja in ne kot stvar, pridobite si čim več znanja in izkušenj (od priznanih strokovnjakov) ter nikoli ne obupajte nad njim. Vztrajnost se vam bo slej ko prej obrestovala! <<

Anika, hvala vam za ta pogovor.

Želimo vam veliko uspeha pri delu in tekmovanjih s konji tudi v tej sezoni.

Anika s Chic Blue Montano na rejski razstavi (Foto: arhiv SIQHA)